

Maig de 2013, núm. 76

En família

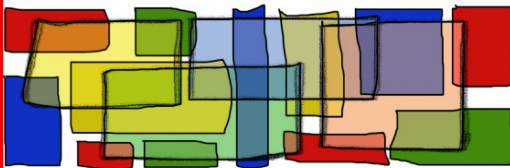
Butlletí de la Delegació Diocesana de Família i Vida

IV ASSEMBLEA DIOCESANA 2013
BISBAT DE LLEIDA

LA NOSTRA QUALITAT ESPIRITUAL

VIURE EN FRATERNITAT

DISSABTE 18 DE MAIG DE 9:30 A 13:30

CASA DE L'ESGLÉSIA. ACADEMIA MARIANA

Arxiprestats (comunitats parroquials, Unitats d'acció pastoral...)

les 4 Àrees de cooperació pastoral (delegacions, moviments, etc.).

Bàsicament es tractarà de veure com es poden articular i ajudar aquestes dues instàncies evangelitzadores.

- Compartir experiències de fraternitat viscudes en les Comunitats Parroquials,...
- Fer una proposta operativa per grup per millorar la col·laboració dels Arxiprestats amb les quatre Àrees de cooperació.

¿? Diumenge 19: Celebració de la Pentecosta a la Verga dels Pobres (Secà de Sant Pere), a les 11 h

C
e
l
e
b
r
e
m

l
a

P
e
n
t
e
c
o
s
t
a

Cal actuar entre tots i per al bé de tothom, partint de la iniciació cristiana, fomentant la presència d'Església en el món, fonamentant-nos en la necessària qualitat espiritual.

Moments de saviesa

Quan ens comprometem amb els objectius d'un grup, obtenim d'ell tant com li donem. Això ens exigeix escoltar, aprendre i viure la vida en cercles més amplis.

Joan Chittister
Escoltar amb el cor

De cine!

Títol: October Baby
País: EEUU, Any; 2011, (107')
Director: Andrew Erwin, Jon Erwin
Guió: Cecil Stokes, Jon Erwin
Música: Paul Mills
Fotografia: Jon Erwin
Repartiment: oRachel Hendrix, Jason Burkey, Robert Amaya, Jasmine Guy, John Schneider

Sinopsis: Una jove de 19 anys s'enfonsa sobre l'escenari del teatre de la universitat davant l'atònita mirada dels espectadors. Després de certes proves mèdiques s'arriba a la conclusió de que el problema està relacionat amb el seu naixement. El drama apareix quan s'assabenta de que els seus pares la van adoptat després de ser rebutjada per la seva mare biològica després d'un avortament fallit. Descentrada, enutjada y confusa, Hannah emprèn un viatge per carretera per descobrir el seu passat.

Bassada en la vida real de Gianna Jesen, aquesta pel·lícula és molt important pels valors que presenta i fa viure en l'espectador, des de la importància de la vida a la força del perdó, passant per la immensitat de l'amor que possibilita el viure.

Maria Lluïsa i Joan

<http://www.octoberbabypelicula.com/>

Si navegues per Internet...

<http://www.solohijos.com>

És un portal de continguts rigorosos i d'actualitat, presentats amb un llenguatge clar i precís, elaborats per assessors especialitzats per a que aportin solucions pràctiques als pares. Neix amb la intenció de recolzar en la difícil i, al mateix temps, apassionant tasca de formar i educar els seus fills. El seu objectiu és cobrir buits d'informació, aclarir idees imprecises, rectificar creences errònies, oferir consells pràctics, proposar activitats lúdiques i obrir un espai comú de diàleg per a totes aquelles persones que volen ser millors pares.

<http://www.solohijos.com>

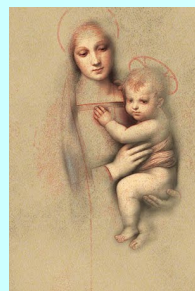
Mercè i Salva

Per formar-nos

La Paraula de Déu impulsa l'home a establir relacions animades per la rectitud i la justícia; dóna fe de la preciosa vàlua davant Déu de tots els esforços de l'home per construir un món més just i més habitable. La mateixa Paraula de Déu denuncia sense ambigüitats les injustícies i promou la solidaritat i la igualtat. Per això, a la llum de les paraules del Senyor, reconeixem els "signes dels temps" que hi ha en la història i no defugim del compromís en favor dels que sofreixen i són víctimes de l'egoisme. El Sínode ha recordat que el compromís per la justícia i la transformació del món formen part de l'evangelització.

*Exhortació Apostòlica,
Verbum Domini, n° 100*

No hi ha pau si no hi ha primer un món que visqui la justícia i la veritat. Amb ella pot brollar la vida. Totes, però, es fonamenten en l'amor. Dit d'una altra manera, correspon als homes establir la cultura de l'amor de manera que pugui haver les altres, no s'ha d'esperar, però, a que es donin per elles mateixes, hem de ser nosaltres els que les visquem i afavorim de mica en mica, totes a la vegada, per tal d'afavorir el seu creixement. Hem de tenir ben clar que només des de la Paraula de Déu podrem comprendre la realitat que vivim, i només Jesús és el camí, la veritat i la vida.

**El mes de maig és
el mes de Maria**

Què tenim per llegir

Papa Francisco. Cómo piensa el nuevo Pontífice, Armando Ruben Puente, Editorial LibrosLibres (2013).

Aquest llibre és la publicació ordenada d'una selecció dels millors paràgrafs del Cardenal Jorge Mario Bergoglio (essent arquebisbe de Buenos Aires), feta per l'autor que va ser corresponsal de mitjans francesos i argentins en Espanya i ara ho és de l'Agència Catòlica de Noticias de l'episcopat del seu país. En ell reflecteix el pensament del Sant Pare Francesc plantejant les respostes a preguntes com quins consells ofereix als joves per a que aprenguin a somiar, què opina del sofriment, la pobresa o l'esclavitud, com prega i què li demana a Déu, què es la fe per al Papa, quina és la nova evangelització de la que tant parla en les seves homilies, què ha escrit el successor de Sant Pere sobre l'esperança i la misericòrdia de Déu.

Núria i Pau

Avui convidem

La lectio divina en família

“La pràctica de la *lectio divina* produirà una nova primavera espiritual en l'Església”. Aquestes paraules van ser pronunciades pel papa Benet XVI en 2008, amb ocasió de la convocatòria de l'avantpenúltim Sínode sobre l'Escriptura en la vida i en la missió de l'Església, fruit del qual va ser l'Exhortació apostòlica “*Verbum Domini*”. La *lectio divina*, que és la lectura orant de la Bíblia, pregar amb els textos de l'Escriptura, és un mètode tan antic com l'Església mateixa, malgrat haver estat desempolsat de les prestatgeries de la tradició fa només unes poques dècades (“*nova et vetera*”, Mt 13, 52). Aquest mètode de pregària consta de cinc moments: lectio, meditatio, oratio, contemplatio i actio: lectura, meditació, oració, contemplació i un propòsit de vida cristina que n'és fruit dels passos anteriors.

Mitjançant la lectio ens endinsem en el misteri del Déu que ens parla a través dels vels literaris, talment com se'ns amaga en els vels de les espècies eucarístiques o en els vels dels pobres i necessitats (cf. Mt 25, 31-46): “*un sol Senyor*” (Ef 4, 5). La meua experiència de lectura orant de la Bíblia, personal i comunitària, al llarg de més de gairebé trenta anys, em diu que la lectio és un dels millors i més profitosos mètodes de pregària del cristià.

Es pot fer en la família? Sens dubte. La família és una cèl·lula primordial de l'Església de Jesucrist (*domus ecclesiae*, deia Tertulià) i els pares, veritables sacerdots d'aquesta església domèstica, poden llançar-se sense cap temença a la pregària al voltant de la taula familiar amb textos bíblics. Es tractaria de buscar textos adients, potser no massa llargs, explicant-los bé als fills i acostumant-los a tenir a través d'ells un diàleg d'amor amb Jesús Ressuscitat, del qual ens parla tota la Escriptura (cf. Lc 24, 27).

Aquest mètode té un avantatge sobre les oracions formulàries de la Tradició cristiana: ens permet de parlar amb el Senyor (també a través dels silencis!) existencialment i amb la nostra pròpia identitat i idiosincràsia. Personalment no he tingut l'ocasió de practicar-ho en família, però sí en no pocs grups, i intueixo que la dinàmica i el profit no seran gaire diferents. Per tant, endavant, famílies cristianes! El Senyor, que ens parla perquè ens estima, ens està esperant en la llar d'Emaús, en la *domus ecclesiae* que són les nostres famílies. Aventurem-nos-hi! “*Qui vulgui estar unit amb Déu ha de sovintejar la lectura i la meditació (de l'Escriptura)*”, deia sant Isidor de Sevilla. A més la lectio és un mètode molt marià de l'Escriptura (cf. Lc 2, 19.51).

Mn. Daniel Turmo

Els nostres temes

Els fruits de la família avui, en temps difícils

El Papa Francesc ens acaba de dir que *en temps de crisi és molt important no tancar-se en un mateix. És necessari obrir-se, tenir detalls amb els altres*. Això ho va escriure al seu compte en Twitter el passat dia 25 d'abril. L'auditori directe, sense comptar el ressò dels mitjans de comunicació, és de sis milions de persones que el segueixen en nou idiomes diferents (només a Espanya, en el moment del tuit als que ens referim, eren 2.103.715).

Si ens aturem una mica en el missatge del Sant Pare, i ho fem des de l'òptica de la família, de seguit arribarem a deduccions que ens faran concloure amb idees importants i de gran abast per la societat. Vivim en temps difícils que no cessen i la nostra estructura social no està sent capaç de donar resposta,... cada vegada més, sembla que l'enfonsament és inevitable i la qüestió ens la plantejem a nivell del límit al que arribarà. Sigui com sigui, per a cadascú el límit està en el moment en el que li ha agafat la voràgine que està depredant les persones concretes. Ara ja són gairebé sis milions i quart els aturats, el 27'16% de la població activa (va sortir la dada el mateix dia que el tuit del Papa), moltíssims, i tres coma quatre milions ho són de més d'un any. Aquesta quantitat de persones significa que ja són dos

milions de famílies les que tenen tots els seus membres aturats (en són testimonis l'augment de l'activitat a Càritas, a les parròquies i al Banc d'aliments). Per una altra banda hem de senyalar que, tot i el ball de xifres (entre 400 mil

i 25 mil des del 2008 segons si parlen la PAH o els analistes de les estadístiques del CGPJ que diuen que en la primera xifra entren segones residències, locals comercials,... deixant en la segona xifra els habitatges considerats vivenda habitual), hi ha moltes famílies que s'han quedat sense quelcom tan fonamental com la seva llar.

Amb freqüència s'ha parlat dels fruits del matrimoni i la família i sovint s'ha fet d'una manera reduccionista i esbiaixada que desvirtua la seva pròpia vida i estructura. La família és una comunitat d'amor que genera vida, i no tan sols per ella mateixa sinó, també, pel seu entorn i la gent amb la que conviu. És a dir, les altres famílies que hi ha al voltant, les circumstàncies concretes de les quals poden estar fent molt

necessària la seva presència i la participació.

Efectivament un dels fruits de les famílies (un matrimoni ja ho és) és el resultat de la cooperació amb Déu en la procreació, és a dir els fills. Molt vinculat hi ha el fruit de l'amor dins d'ella amb els seus membres com a objecte del mateix, de manera que s'afavoreix el creixement físic, humà, afectiu, espiritual i social (fins i tot la salut i el benestar en són conseqüència).

Hi ha, però, una dimensió social de la família des de la qual es projecta el fruit de l'amor amb el que viuen, fent participar les altres famílies i la societat sencera, de la seva vida i la vitalitat. Quan els membres d'una família es lliuren per treballar pel bé comú, quan fan quelcom que aporten a la comunitat, quan cooperen atenent, de la manera que sigui, els que els envolten,... la família està aportant a la societat el fruit de la seva vida i el seu amor.

Si tornem a les paraules del Sant Pare, en aquests temps és *molt important* que les famílies no es tanquin en sí mateixes. És *necessari obrir-se, tenir detalls amb els altres*, acollir-los, esmorteir el cop, sobre tot, d'aquelles altres famílies que hom pugui tenir al costat, conèixer,... i que estan patint.

Blanca i Juan Luis